

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ**

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ**

κ. Κ. ΣΗΜΙΤΗ

**ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ FORUM
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ**

**ΕΥΡΩΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟ FORUM
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ**

**ΠΑΤΡΑ 1994
7-8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ**

Πρόσφατα διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί προέβλεψαν με αρκετή αυτοπεποίθηση ότι η παγκόσμια ύφεση είναι πια παρελθόν και η ανάπτυξη το 1994 και 95 θα έρθει με εντυπωσιακούς ρυθμούς. Η διεθνή οικονομική δραστηριότητα αναμένεται να αυξηθεί περισσότερο από 3% την φετεινή χρονιά, ενώ την επόμενη ο ρυθμός, θα πλησιάζει το 4%. Δυστυχώς όμως τα μερίδια στην ανάπτυξη δεν θα είναι τα ίδια για όλους : Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αναμένεται να αυξήσει την δραστηριότητα της περισσότερο από 2% φέτος και 3% του χρόνου, πράγμα που σημαίνει ότι οι ευρωπαϊκές οικονομίες θα χάσουν σημαντικά μερίδια στις διεθνείς αγορές. Έτσι θα υστερήσουν και στην σχετική ταχύτητα αντιμετώπισης των διαρθρωτικών προβλημάτων και κυρίως της ανεργίας που κινδυνεύει να αποτελέσει βρόχο στο όραμα της κοινωνικής συνοχής και ολοκλήρωσης της κοινότητας.

Η εικόνα γίνεται όμως ακόμα πιο απαισιόδοξη αν κανείς συγκρίνει τις αναπτυξιακές προοπτικές της ελληνικής ή της μεσογειακής οικονομίας με την απογείωση της διεθνούς δραστηριότητας.

Κλειδί στην δυναμική της ανάπτυξης είναι η ανταγωνιστικότητα της παραγωγής στις Μεσογειακές χώρες. Ανταγωνιστικότητα όμως που δεν στηρίζεται ούτε στην συρρίκνωση των πραγματικών μισθών, ούτε στην κρατική προστασία, ούτε σε τεχνητά μονοπώλια, ούτε στην παράνομη εργασία, ούτε στην ατιμώρητη καταστροφή του περιβάλλοντος.

Αλλά μια ανταγωνιστικότητα, που στηρίζεται στην ποιότητα του προϊόντος και των υπηρεσιών, σε σύγχρονες μεθόδους παραγωγής, την ικανοποιητική αμοιβή της εργασίας και την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό το είδος της ανταγωνιστικότητας απαιτεί δύο προϋποθέσεις.

Πρώτον, την πραγματοποίηση νέων επενδύσεων και ιδιαίτερα μάλιστα σε σύγχρονες τεχνολογίες και προϊόντα.

Δεύτερον, την αξιοποίηση καταρτισμένου ανθρώπινου δυναμικού, το οποίο μπορεί να σχεδιάζει και να προτείνει νέες μεθόδους παραγωγής, να υιοθετεί τη σύγχρονη τεχνολογία και να μπορεί έγκαιρα να προσαρμόζει

και να προσαρμόζεται το ίδιο στις εξελίξεις. Ένα ανθρώπινο δυναμικό που δεν θα έχει ανάγκη τις πελατειακές σχέσεις για να βρει ή να διατηρήσει μια απασχόληση, αλλά θα συμμετέχει και θα διαμορφώνει το ίδιο την αναπτυξιακή πορεία των επιχειρήσεων, του κράτους και της χώρας.

Η μακροοικονομική σταθερότητα είναι βέβαια ένας απαραίτητος όρος για την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων, και ιδιαίτερα εκείνων από το εξωτερικό. Η μείωση του δημοσίου χρέους, για παράδειγμα, θα επιτρέψει και την χρηματοδότηση των ιδιωτικών επενδύσεων αλλά και την δημιουργία υποδομών που είναι απαραίτητες για την αποδοτική λειτουργία των επιχειρήσεων. Δεν φτάνει όμως η μακροοικονομική σταθερότητα ούτε για την στρόφη σε νέες τεχνολογίες, ούτε για την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού και την ενσωμάτωση του στην παραγωγική διαδικασία. Για να επιτευχθεί η δεύτερη αυτή συνθήκη της ανάπτυξης θα πρέπει να καταστρώσουμε και να εφαρμόσουμε νέες πολιτικές. Σ' αυτή τη νέα πολιτική ανάπτυξης θα πρέπει να διδαχθούμε τόσο από τα σφάλματα τα δικά μας και της Ευρώπης όσο και από τις επιτυχίες της Αμερικής και της Ιαπωνίας. Η νέα πολιτική της ανάπτυξης δεν θα πρέπει να σκοπεύει στο πως θα περιορίσει τις επιδράσεις του καινούργιου για να περισώσει το παλιό. Αλλά το πως θα επιταχύνει τις αλλαγές και θα διαμορφώνει ένα νέο μπλόκ των δυνάμεων της παραγωγής και των δυνάμεων της γνώσης, ικανό να απογειώσει την ελληνική και Μεσογειακή οικονομία και να την ξαναβάλει στην τροχιά της ανάπτυξης.

Τον περασμένο Ιούλιο έγινε στο Σβερλίν της Ανατολικής Γερμανίας μια Κοινή Συνάντηση των Υπουργών Παιδείας και των Υπουργών Έρευνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είχε ακριβώς αυτό το σκοπό: Πως θα πετύχουμε την αξιοποίηση των γνώσεων και της έρευνας από τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και πως οι ερευνητές και οι νέοι επιστήμονες μπορούν να συμβάλλουν πιο αποτελεσματικά στην διαμόρφωση ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων της Ευρωπαϊκής Οικονομίας.

Αν αυτοί οι στόχοι αποτελούν προκλήσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση για τις Μεσογειακές Χώρες και την χώρα μας είναι αδήριτη αναγκαιότητα. Σε

συντριπτικό βαθμό, οι νέες γνώσεις και οι νέες τεχνικές αναπτύσσονται στα Πανεπιστήμια και τα Ερευνητικά Κέντρα. Θα πρέπει, κατά συνέπεια να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να πετύχουμε την αποδοτική αξιοποίηση του έμψυχου δυναμικού τους και την παραγωγική αξιοποίηση της τεχνογνωσίας που έχουν συσσωρεύσει.

Υπάρχουν όμως αρκετοί προβληματισμοί που αφορούν την οργάνωση μιας σωστής Μεσογειακής πολιτικής.

Με βάση το δεδομένο κύμα βίας που έχει σαρώσει τη Βόρειο Αφρική τα Ευρωπαϊκά μεσογειακά Κράτη ζητούν από την ΕΕ να μην εστιάζει τη προσοχή της μόνο στην Ανατολική Ευρώπη και να λάβει μέτρα για τη σταθεροποίηση της περιοχής της Μεσογείου.

Οι Μεσογειακές χώρες (ιδιαίτερα Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία και Ελλάδα) φοβούνται ότι τα προβλήματα της περιοχής (Αλγερία, Αίγυπτος) θα προκαλέσει ένα πιθανό κύμα προσφύγων, ισχυρές οικονομικές πιέσεις και αύξηση της φοβίας για τη διακίνηση των ταξιδιωτών.

Η Κομισιόν αντιμετώπισε την πρόκληση προτείνοντας στις 19 Οκτωβρίου τη προώθηση οικονομικής συμφωνίας και συνθήκης για την ασφάλεια με τη Μέση Ανατολή και τις χώρες της Βόρειας Αφρικής που θα περιλαμβάνει υπερδιπλασιασμό της οικονομικής βοήθειας προς τα Κράτη αυτά για να εκσυγχρονίσουν τις οικονομίες τους την επόμενη πενταετία.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ο ισπανός επίτροπος αρμόδιος για θέματα Ανάπτυξης Μαννές Μαρίν υπέβαλε συγκεκριμένο σχέδιο που προβλέπει τη διαμόρφωση των κοινωνικών δαπανών για χορήγηση βοήθειας στις Μεσογειακές Χώρες. Έτσι η Ισπανία θα φιλοξενήσει το 1995 τη πρώτη Υπουργική Διάσκεψη μεταξύ της ΕΕ και των χωρών της Μεσογείου (συν την Ιορδανία) ώστε να συζητηθούν τα ανωτέρω προβλήματα και να τεθούν τα θεμέλια για ένα σύμφωνο ειρήνης μεταξύ της Δυτικής Ευρώπης και των νοτίων γειτόνων της. Το ανωτέρω σχέδιο του Κ.Μαρίν προσκρούει στα εξής : α) Τα επιπλέον κονδύλια θα προέλθουν από υπάρχοντα προγράμματα που προορίζονται για την

Ανατολική Ευρώπη είτε από υπέρβαση του προϋπολογισμού πράγμα αντίθετο με τις απόψεις της Βρετανίας και Γερμανίας.

Επι πλέον υπάρχουν διαφορετικές απόψεις στη προσέλαση του θέματος βοήθειας των Μεσογειακών χωρών. Πολλοί οικονομολόγοι πιστεύουν ότι εαν αυξηθεί η βοήθεια προς την Αλγερία ή την Αίγυπτο θα επωφεληθεί κυρίως μια ολιγάριθμη τάξη κερδοσκόπων ή τα χρήματα θα καταλήγουν σε ένα απύθμενο πηγάδι. Η λύση, που προτείνουν ορισμένοι οικονομολόγοι, είναι το άνοιγμα των κοινοτικών αγορών σε εξαγωγές από τα κράτη της ανατολικής και νότιας Μεσογείου. Κάτι τέτοιο, όμως, θα αύξανε τον ανταγωνισμό για τα αγροτικά προϊόντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό και το σχέδιο του κ.Μαρίν περιλαμβάνει ειδικές εγγυήσεις για τα κοινοτικά αγροτικά προϊόντα.

Τρίτο σημείο είναι ότι τα μεσογειακά κράτη έχουν λίγα κοινά σημεία στον οικονομικό τομέα και ορισμένα δεν θέλουν να θεωρούνται μέλη μιας ενότητας. Τα πιο προηγμένα, όπως το Ισραήλ και το Μαρόκο, έχουν σχετικά ελεύθερη αγορά, ενώ χώρες όπως η Αλγερία και η Συρία, έχουν κρατικά ελεγχόμενες οικονομίες βασισμένες στα σοβιετικά πρότυπα.

Τέταρτο, είναι πολύ πιθανό να ανακύψουν πολιτικές διαφορές. Τα περισσότερα από τα κράτη αυτά δεν είναι πλήρεις δημοκρατίες και περιορίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Για το Μαρόκο και το Λίβανο, μάλιστα, υπάρχουν υποψίες ότι επιτρέπουν το λαθρεμπόριο ναρκωτικών.

Η Ιταλία και η Ισπανία επανατοποθετούν την πρόταση του 1990 για τη δημιουργία ενός σχηματισμού στο πρότυπο της Διάσκεψης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, με στόχο την ανάπτυξη μέσων εμπιστοσύνης στην περιοχή της Μεσογείου. Ωστόσο, πολλοί διπλωμάτες είναι επιφυλακτικοί σχετικά με την αξία ενός τέτοιου εγχειρήματος.

Οι κύριοι σκοποί του παρόντος συνεδρίου θα εστιαστούν :

1. Να καταγραφούν οι συνεργασίες και οι προοπτικές για την ανάπτυξη της Επιστημονικής και Τεχνολογικής Έρευνας μεταξύ των χωρών και των περιοχών της Μεσογείου και ειδικότερα μέσα στα πλαίσια της ΕΕ.

2. Να αναλυθούν τα επιστημονικά και ερευνητικά προβλήματα που είναι πρωταρχικής σημασίας για τις Μεσογειακές χώρες και ή εφαρμογή τους θα αποτελέσει ένα τρόπο για μόνιμη ανάπτυξη στη περιοχή.

Το συνέδριο πολύ ορθά έχει εστιαστεί σε τέσσερα κύρια θέματα που συνδέονται με μια ιδιαιτερότητα στο Μεσογειακό χώρο.

1. Κοινωνικο-πολιτιστικοί παράγοντες ανάπτυξης
2. Γεωργία και Βιοτεχνολογία στη περιοχή της Μεσογείου. Ένα τεράστιο θέμα το οποίο έχει ιδιαίτερη σημασία και προτεραιότητα για την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών στη περιοχή.
3. Πολιτιστική κληρονομιά και νέες τεχνολογίες.
4. Κλιματολογικές συνθήκες και πηγές ενέργειας.

Οι τρόποι υλοποίησης της συνεργασίας στις Μεσογειακές χώρες υπάρχουν αρκεί να τους θέσουμε υπ' όψιν και ήδη το 1991 δημιουργήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η πρωτοβουλία "AVICENNE". Η ανωτέρω πρωτοβουλία λειτούργησε με μια "μεικτή προσέγγιση" που ήταν α.Γεωγραφική με δεδομένο ότι εμπλέκεται μια δεδομένη περιοχή και β.Θεματική δεδομένου ότι αποφασίστηκε να εστιαστεί σε τρεις προτεραιότητες στο επιστημονικό επίπεδο με βάση τα αμοιβαία ενδιαφέροντα (Γεωργία και πηγές ύδατος, Ιατρική και Βιοτεχνολογία και Τεχνολογικές μορφές για τη στήριξη της ανανεωμένης Μεσογειακής Πολιτικής).

Σας εύχομαι καλή επιτυχία για το συνέδριο και καλή διαμονή στην Ελλάδα

Πρόσφατα διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί προέβλεψαν με αρκετή αυτοπεποίθηση ότι η παγκόσμια ύφεση είναι πια παρελθόν και η ανάπτυξη το 1994 και 95 θα έρθει με εντυπωσιακούς ρυθμούς. Η διεθνή οικονομική δραστηριότητα αναμένεται να αυξηθεί περισσότερο από 3% την φετεινή χρονιά, ενώ την επόμενη ο ρυθμός, θα πλησιάζει το 4%. Δυστυχώς όμως τα μερίδια στην ανάπτυξη δεν θα είναι τα ίδια για όλους : Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αναμένεται να αυξήσει την δραστηριότητα της περισσότερο από 2% φέτος και 3% του χρόνου, πράγμα που σημαίνει ότι οι ευρωπαϊκές οικονομίες θα χάσουν σημαντικά μερίδια στις διεθνείς αγορές. Ετσι θα υστερήσουν και στην σχετική ταχύτητα αντιμετώπισης των διαρθρωτικών προβλημάτων και κυρίως της ανεργίας που κινδυνεύει να αποτελέσει βρόχο στο όραμα της κοινωνικής συνοχής και ολοκλήρωσης της κοινότητας.

Η εικόνα γίνεται όμως ακόμα πιο απαισιόδοξη αν κανείς συγκρίνει τις αναπτυξιακές προοπτικές της ελληνικής ή της μεσογειακής οικονομίας με την απογείωση της διεθνούς δραστηριότητας.

Σημειώνω όμως ότι η Ελλάδα υστερεί ακόμα περισσότερο από τα άλλα κράτη της μεσογείου στην αντιμετώπιση των διαρθρωτικών προβλημάτων.

Κλειδί στην δυναμική της ανάπτυξης είναι η ανταγωνιστικότητα της παραγωγής στις Μεσογειακές χώρες. Ανταγωνιστικότητα όμως που δεν στηρίζεται ούτε στην συρρίκνωση των πραγματικών μισθών, ούτε στην κρατική προστασία, ούτε σε τεχνητά μονοπώλια, ούτε στην παράνομη εργασία, ούτε στην ατιμώρητη καταστροφή του περιβάλλοντος.

Αλλά μια ανταγωνιστικότητα, που στηρίζεται στην ποιότητα του προϊόντος και των υπηρεσιών, σε σύγχρονες μεθόδους παραγωγής, την ικανοποιητική αμοιβή της εργασίας και την προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό το είδος της ανταγωνιστικότητας απαιτεί δύο προϋποθέσεις.

Πρώτον, την πραγματοποίηση νέων επενδύσεων και ιδιαίτερα μάλιστα σε σύγχρονες τεχνολογίες και προϊόντα.

Δεύτερον, την αξιοποίηση καταρτισμένου ανθρώπινου δυναμικού, το οποίο μπορεί να σχεδιάζει και να προτείνει νέες μεθόδους παραγωγής, να υιοθετεί τη σύγχρονη τεχνολογία και να μπορεί έγκαιρα να προσαρμόζει

και να προσαρμόζεται το ίδιο στις εξελίξεις. Ένα ανθρώπινο δυναμικό που δεν θα έχει ανάγκη τις πελατειακές σχέσεις για να βρει ή να διατηρήσει μια απασχόληση, αλλά θα συμμετέχει και θα διαμορφώνει το ίδιο την αναπτυξιακή πορεία των επιχειρήσεων, του κράτους και της χώρας.

Η μακροοικονομική σταθερότητα είναι βέβαια ένας απαραίτητος όρος για την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων, και ιδιαίτερα εκείνων από το εξωτερικό. Η μείωση του δημοσίου χρέους, για παράδειγμα, θα επιτρέψει και την χρηματοδότηση των ιδιωτικών επενδύσεων αλλά και την δημιουργία υποδομών που είναι απαραίτητες για την αποδοτική λειτουργία των επιχειρήσεων. Δεν φτάνει όμως η μακροοικονομική σταθερότητα ούτε για την στρόφη σε νέες τεχνολογίες, ούτε για την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού και την ενσωμάτωση του στην παραγωγική διαδικασία. Για να επιτευχθεί η δεύτερη αυτή συνθήκη της ανάπτυξης θα πρέπει να καταστρώσουμε και να εφαρμόσουμε νέες πολιτικές. Σ' αυτή τη νέα πολιτική ανάπτυξης θα πρέπει να διδαχθούμε τόσο από τα σφάλματα τα δικά μας και της Ευρώπης όσο και από τις επιτυχίες της Αμερικής και της Ιαπωνίας. Η νέα πολιτική της ανάπτυξης δεν θα πρέπει να σκοπεύει στο πως θα περιορίσει τις επιδράσεις του καινούργιου για να περισώσει το παλιό. Αλλά το πως θα επιταχύνει τις αλλαγές και θα διαμορφώνει ένα νέο μπλόκ των δυνάμεων της παραγωγής και των δυνάμεων της γνώσης, ικανό να απογειώσει την ελληνική και Μεσογειακή οικονομία και να την ξαναβάλει στην τροχιά της ανάπτυξης.

Τον περασμένο Ιούλιο έγινε στο Σβερλίν της Ανατολικής Γερμανίας μια Κοινή Συνάντηση των Υπουργών Παιδείας και των Υπουργών Έρευνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είχε ακριβώς αυτό το σκοπό: Πως θα πετύχουμε την αξιοποίηση των γνώσεων και της έρευνας από τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις και πως οι ερευνητές και οι νέοι επιστήμονες μπορούν να συμβάλλουν πιο αποτελεσματικά στην διαμόρφωση ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων της Ευρωπαϊκής Οικονομίας.

Αν αυτοί οι στόχοι αποτελούν προκλήσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση για τις Μεσογειακές Χώρες και την χώρα μας είναι αδήριτη αναγκαιότητα. Σε

συντριπτικό βαθμό, οι νέες γνώσεις και οι νέες τεχνικές αναπτύσσονται στα Πανεπιστήμια και τα Ερευνητικά Κέντρα. Θα πρέπει, κατά συνέπεια να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να πετύχουμε την αποδοτική αξιοποίηση του έμψυχου δυναμικού τους και την παραγωγική αξιοποίηση της τεχνογνωσίας που έχουν συσσωρεύσει.

Υπάρχουν όμως αρκετοί προβληματισμοί που αφορούν την οργάνωση μιας σωστής Μεσογειακής πολιτικής.

Με βάση το δεδομένο κύμα βίας που έχει σαρώσει τη Βόρειο Αφρική τα Ευρωπαϊκά μεσογειακά Κράτη ζητούν από την ΕΕ να μην εστιάζει τη προσοχή της μόνο στην Ανατολική Ευρώπη και να λάβει μέτρα για τη σταθεροποίηση της περιοχής της Μεσογείου.

Οι Μεσογειακές χώρες (ιδιαίτερα Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία και Ελλάδα) φοβούνται ότι τα προβλήματα της περιοχής (Αλγερία, Αίγυπτος) θα προκαλέσει ένα πιθανό κύμα προσφύγων, ισχυρές οικονομικές πιέσεις και αύξηση της φοβίας για τη διακίνηση των ταξιδιωτών.

Η Κομισιόν αντιμετώπισε την πρόκληση προτείνοντας στις 19 Οκτωβρίου τη προώθηση οικονομικής συμφωνίας και συνθήκης για την ασφάλεια με τη Μέση Ανατολή και τις χώρες της Βόρειας Αφρικής που θα περιλαμβάνει υπερδιπλασιασμό της οικονομικής βοήθειας προς τα Κράτη αυτά για να εκσυγχρονίσουν τις οικονομίες τους την επόμενη πενταετία.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ο ισπανός επίτροπος αρμόδιος για θέματα Ανάπτυξης Μαννές Μαρίν υπέβαλε συγκεκριμένο σχέδιο που προβλέπει τη διαμόρφωση των κοινωνικών δαπανών για χορήγηση βοήθειας στις Μεσογειακές Χώρες. Έτσι η Ισπανία θα φιλοξενήσει το 1995 τη πρώτη Υπουργική Διάσκεψη μεταξύ της ΕΕ και των χωρών της Μεσογείου (συν την Ιορδανία) ώστε να συζητηθούν τα ανωτέρω προβλήματα και να τεθούν τα θεμέλια για ένα σύμφωνο ειρήνης μεταξύ της Δυτικής Ευρώπης και των νοτίων γειτόνων της. Το ανωτέρω σχέδιο του Κ.Μαρίν προσκρούει στα εξής : α) Τα επιπλέον κονδύλια θα προέλθουν από υπάρχοντα προγράμματα που προορίζονται για την

Ανατολική Ευρώπη είτε από υπέρβαση του προϋπολογισμού πράγμα αντίθετο με τις απόψεις της Βρετανίας και Γερμανίας.

Επι πλέον υπάρχουν διαφορετικές απόψεις στη προσπέλαση του θέματος βοήθειας των Μεσογειακών χωρών. Πολλοί οικονομολόγοι πιστεύουν ότι εαν αυξηθεί η βοήθεια προς την Αλγερία ή την Αίγυπτο θα επωφεληθεί κυρίως μια ολιγάριθμη τάξη κερδοσκοπών ή τα χρήματα θα καταλήγουν σε ένα απύθμενο πηγάδι. Η λύση, που προτείνουν ορισμένοι οικονομολόγοι, είναι το άνοιγμα των κοινοτικών αγορών σε εξαγωγές από τα κράτη της ανατολικής και νότιας Μεσογείου. Κάτι τέτοιο, όμως, θα αύξανε τον ανταγωνισμό για τα αγροτικά προϊόντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό και το σχέδιο του κ.Μαρίν περιλαμβάνει ειδικές εγγυήσεις για τα κοινοτικά αγροτικά προϊόντα.

Τρίτο σημείο είναι ότι τα μεσογειακά κράτη έχουν λίγα κοινά σημεία στον οικονομικό τομέα και ορισμένα δεν θέλουν να θεωρούνται μέλη μιας ενότητας. Τα πιο προηγμένα, όπως το Ισραήλ και το Μαρόκο, έχουν σχετικά ελεύθερη αγορά, ενώ χώρες όπως η Αλγερία και η Συρία, έχουν κρατικά ελεγχόμενες οικονομίες βασισμένες στα σοβιετικά πρότυπα.

Τέταρτο, είναι πολύ πιθανό να ανακύψουν πολιτικές διαφορές. Τα περισσότερα από τα κράτη αυτά δεν είναι πλήρεις δημοκρατίες και περιορίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Για το Μαρόκο και το Λίβανο, μάλιστα, υπάρχουν υποψίες ότι επιτρέπουν το λαθρεμπόριο ναρκωτικών.

Η Ιταλία και η Ισπανία επανατοποθετούν την πρόταση του 1990 για τη δημιουργία ενός σχηματισμού στο πρότυπο της Διάσκεψης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, με στόχο την ανάπτυξη μέσων εμπιστοσύνης στην περιοχή της Μεσογείου. Ωστόσο, πολλοί διπλωμάτες είναι επιφυλακτικοί σχετικά με την αξία ενός τέτοιου εγχειρήματος.

Οι κύριοι σκοποί του παρόντος συνεδρίου θα εστιαστούν :

1. Να καταγραφούν οι συνεργασίες και οι προοπτικές για την ανάπτυξη της Επιστημονικής και Τεχνολογικής Έρευνας μεταξύ των χωρών και των περιοχών της Μεσογείου και ειδικότερα μέσα στα πλαίσια της ΕΕ.

2. Να αναλυθούν τα επιστημονικά και ερευνητικά προβλήματα που είναι πρωταρχικής σημασίας για τις Μεσογειακές χώρες και ή εφαρμογή τους θα αποτελέσει ένα τρόπο για μόνιμη ανάπτυξη στη περιοχή.

Το συνέδριο πολύ ορθά έχει εστιαστεί σε τέσσερα κύρια θέματα που συνδέονται με μια ιδιαιτερότητα στο Μεσογειακό χώρο.

1. Κοινωνικο-πολιτιστικοί παράγοντες ανάπτυξης
2. Γεωργία και Βιοτεχνολογία στη περιοχή της Μεσογείου. Ένα τεράστιο θέμα το οποίο έχει ιδιαίτερη σημασία και προτεραιότητα για την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών στη περιοχή.
3. Πολιτιστική κληρονομιά και νέες τεχνολογίες.
4. Κλιματολογικές συνθήκες και πηγές ενέργειας.

Οι τρόποι υλοποίησης της συνεργασίας στις Μεσογειακές χώρες υπάρχουν αρκεί να τους ^{ελάβουμε} ~~θέσουμε~~ υπ' όψη και ήδη το 1991 δημιουργήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η πρωτοβουλία "AVICENNE". Η ανωτέρω πρωτοβουλία λειτούργησε με μια "μεικτή προσέγγιση" που ήταν α.Γεωγραφική με δεδομένο ότι εμπλέκεται μια δεδομένη περιοχή και β.θεματική δεδομένου ότι αποφασίστηκε να εστιαστεί σε τρεις προτεραιότητες στο επιστημονικό επίπεδο με βάση τα αμοιβαία ενδιαφέροντα (Γεωργία και πηγές ύδατος, Ιατρική και Βιοτεχνολογία και Τεχνολογικές μορφές για τη στήριξη της ανανεωμένης Μεσογειακής Πολιτικής).

Σας εύχομαι καλή επιτυχία για το συνέδριο και καλή διαμονή στην Ελλάδα